

Waloryzacja przyrodnicza terenu inwestycji
„Przebudowa drogi leśnej pożarowej nr 7 (DP/O2
DSD 107) na terenie Leśnictwa Skorków” wraz
z oceną oddziaływania na środowisko

Komag Consulting
Sylwia Kowalcze-Magiera

ul. Rycerska 7/6
67-200 Głogów

e-mail: biuro@komagconsulting.pl
tel.: +48 667 369 875

Spis treści

1.	Wstęp.....	3
1.1.	Przedmiot inwestycji.....	3
1.2.	Obszar badań.....	6
1.3.	Cel opracowania.....	7
2.	Uwarunkowania przyrodnicze planowanej inwestycji z uwzględnieniem form ochrony przyrody	7
3.	Podstawa merytoryczna.....	9
3.1.	Akty prawne:.....	9
3.2.	Literatura przedmiotu.....	10
3.3.	Uwarunkowania wynikające z odległości od obszarów przyrodniczo cennych.....	11
3.4.	Uwarunkowania lokalne.....	15
4.	Ocena potencjalnego wpływu planowanej inwestycji na siedliska przyrodnicze.....	16
5.	Ocena potencjalnego wpływu planowanej inwestycji na faunę obszaru	17
6.	Zaproponowanie środków minimalizujących negatywne oddziaływanie inwestycji na faunę obszaru	17
7.	Zaproponowanie środków minimalizujących negatywne oddziaływanie inwestycji na florę obszaru	18
8.	Podsumowanie.....	19

1. WSTĘP

1.1. PRZEDMIOT INWESTYCJI

Planowana do przebudowy droga znajduje się na terenie Nadleśnictwa Kielce, Leśnictwa Skorków, obręb Snochowice i przebiega przez oddziały nr 68/69 do nr 78/80, łącząc się z drogą publiczną powiatową nr 0403T.

Po wykonaniu przebudowy droga będzie pełnić funkcję wywozowej drogi leśnej oraz dojazdu pożarowego.

Zadanie objęte założeniami przedprojektowymi jest uwzględnione w Docelowej Sieci Dróg i Planie budownictwa drogowego RDLP w Radomiu oraz jest uwzględnione w Planie Urządzania Lasu Nadleśnictwa Kielce na lata 2009 -2018, jako dojazd pożarowy, a także będzie uwzględnione w PUL na lata 2019 – 2028. Projektowane zadanie nie jest ujęte w planie 4 letnim na lata 2018 – 2021.

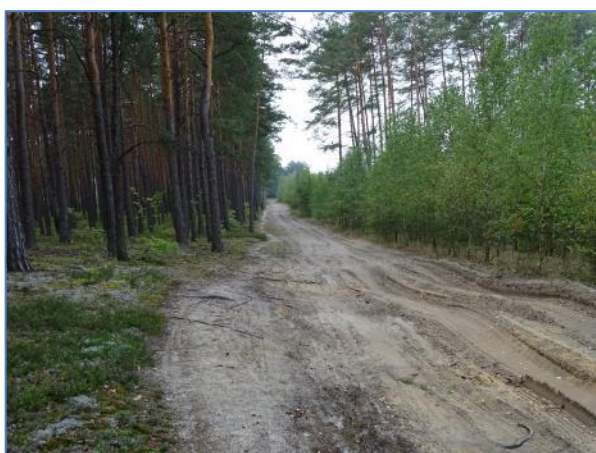
Planowana inwestycja obejmuje przebudowę drogi leśnej w oddziałach nr 68/69 do nr 78/80 o nawierzchni z kruszywa łamanego na terenie obrębu Kielce Leśnictwa Dąbrowa o długości ok. 2,6 km o nośności umożliwiającej o nośności umożliwiającej wywóz drewna samochodami wysokotonażowymi, spełniającej kryteria określone dla dróg przeciwpożarowych.

Parametry techniczne drogi zgodnie z obowiązującymi wytycznymi dla dróg leśnych wykorzystywanych jako dojazdy pożarowe w tym:

- szerokość jezdni – 3,5 m,
- pochylenie poprzeczne jezdni –daszkowe
- szerokość poboczy 0,75 m z pospółki lub kruszywa niesortowanego plus gruntowa opaska oporująca o szerokości 0,25 m,
- konstrukcja nawierzchni drogi z kruszywa łamanego o warstwach i grubościach dobranych przez projektanta z uwzględnieniem warunków gruntowo-wodnych podłoża funkcji drogi i przewidywanego obciążenia,
- odwodnienie korpusu drogowego wg ustaleń projektanta po uprzednim rozpoznaniu

- warunków gruntowo wodnych z uwzględnieniem sytuacji na gruncie. Przyjęte rozwiązanie powinno zapewnić trwale odprowadzenie wód poza pas drogowy; zakończenie przepustów - przyczółki betonowe skrzydełkowe,
- skrzyżowania i zjazdy wg poniższych parametrów:
 - promienie wyokrągleń krawędzi jezdni na skrzyżowaniach przecinających się pod kątem prostym - minimum 11 m;
 - promienie wyokrągleń krawędzi jezdni na zjazdach usytuowanych prostopadle do osi projektowanej drogi - 11 m;
 - długość zjazdów minimum do końca wyokrąglenia krawędzi jezdni lub o długości 12 m od krawędzi, w ilości 2-3 w oddziale;
 - dodatkowe zjazdy o długości 30 m ÷ 40 m, w tym odcinek o długości 25÷30 m bez rowów odwadniających - w ilości 12 szt. Oraz jeden zjazd o długości ok 62m, przylegający do projektowanej składnicy na całej jej długości,
 - włączenie projektowanej drogi leśnej do drogi publicznej (powiatowej) należy uzgodnić z zarządcą tejże drogi,
 - droga leśna (bez możliwości przejazdu do drogi publicznej lub innej drogi leśnej) zakończona będzie pętlą do zawracania o promieniu 12 m, połączoną ze stałą składnicą drewna
 - lokalizacja i parametry geometryczne mijanek wg obowiązujących przepisów: szerokość 3 m, długość odcinka protego 23 m, skosy zjazdów i wjazdów 1:7;
 - stałe składnice drewna o szerokości 12 m i długości 50 m plus skos o nawierzchni z kruszywa łamanego,
 - inne elementy infrastruktury drogowej: oznakowanie pionowe, rogatka zamontowana w sposób umożliwiający przejazd rowerem bez konieczności jej otwierania, mijanka nienormatywna zlokalizowana w rejonie włączenia do drogi publicznej
 - przebieg drogi winien być w jak największym stopniu zgodny ze stanem działek ewidencyjnych,
 - oś drogi zaprojektować w taki sposób, aby do minimum ograniczyć ilość punktów jej załamania,
 - niweletę osi projektowanej drogi należy wynieść min. 20 cm ponad rzędne terenu (nie dotyczy dróg stokowych),
 - projektowana droga leśna będzie dostępna do ruchu publicznego w oddziale 74 i 76 oraz odpowiednio oznakowana.

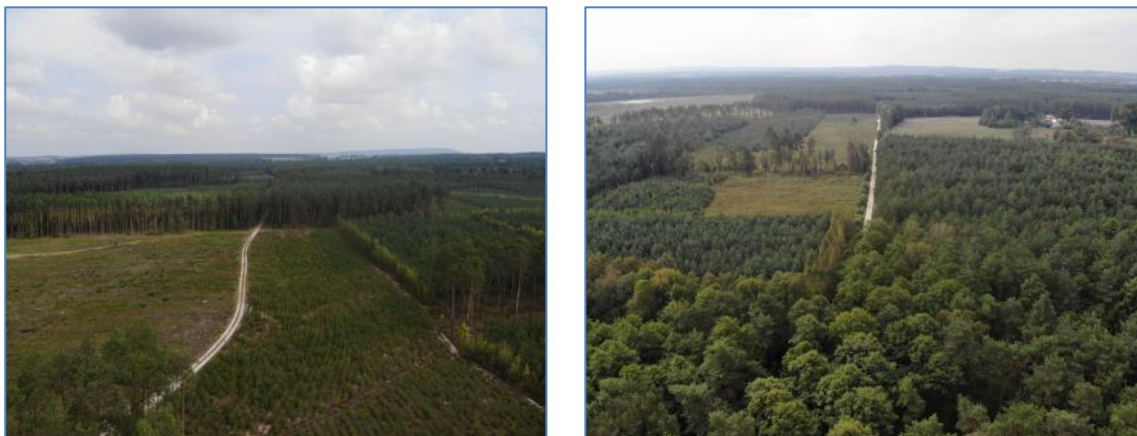
W chwili obecnej planowana do realizacji droga leśna stanowi drogę gruntową, odcinkowo utwardzoną kruszywem, przejezdną o szerokości 3,0 m, bez poboczy, nie okopaną rowami (patrz fotografie poniżej). W ciągu drogi brak mijanek oraz składnic drewna. Droga posiada połączenie z drogą publiczną powiatową. Obecnie zjazd na drogę publiczną znajduje się o dużym pochyleniu i ostrym kącie włączenia, co utrudnia widoczność i stanowi zagrożenie dla wyjeżdżających pojazdów. Droga nie posiada przejazdu do innej drogi publicznej ani placu do zawracania.

Fot. 1 i Fot. 2 - Widok drogi planowanej pod inwestycję

Fot. 3 i Fot. 4 - Widok drogi planowanej pod inwestycję

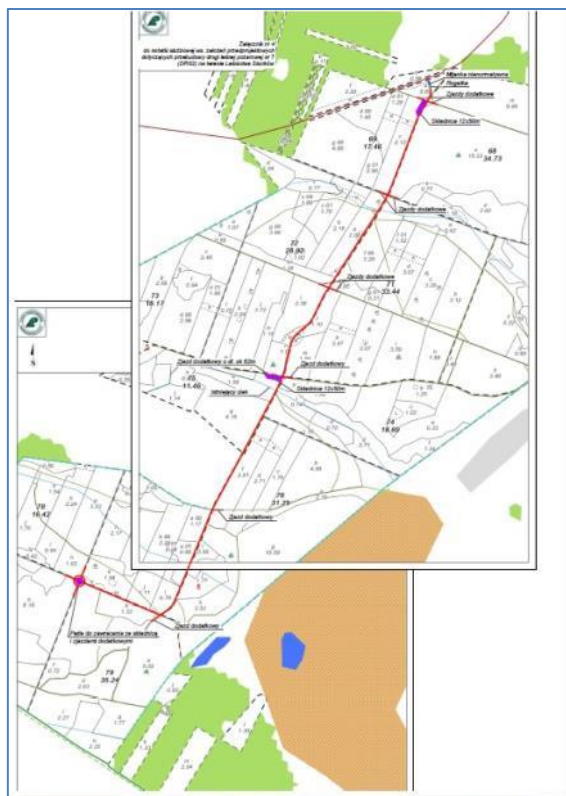

Fot. 5 i Fot. 6 - Widok drogi planowanej pod inwestycję

1.2. OBSZAR BADAŃ

Pod względem fizjograficznym obszar przedmiotowej inwestycji należy do prowincji – Wyżyny Polskie, podprowincji – Wyżyna Małopolska, makroregionu – Wyżyna Przedborska, mezoregion – Wzgórza Łopuszańskie (342.16)

Lokalizacja przebudowy drogi przedstawiona została na mapie 1.

Mapa 1. Lokalizacja przedmiotowej inwestycji (mapa dostarczona przez Zamawiającego).

1.3. CEL OPRACOWANIA

Celem niniejszej opinii jest analiza potencjalnego wpływu inwestycji na środowisko danego terenu.

2. UWARUNKOWANIA PRZYRODNICZE PLANOWANEJ INWESTYCJI Z UWZGLĘDNIENIEM FORM OCHRONY PRZYRODY

W opracowaniu niniejszym wzięto pod uwagę obecność i sąsiedztwo wszystkich form ochrony przyrody na które może mieć wpływ przedmiotowa inwestycja (w szczególności obszarów Natura 2000).

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody¹ (Dz. U. z 2004 r. Nr 92, poz. 880 z dnia 30 kwietnia 2004 r. z późn. zm.) wymienia następujące formy ochrony przyrody (Rozdział 2, Art. 6. 1.):

- parki narodowe;
- rezerваты przyrody;
- parki krajobrazowe;
- obszary chronionego krajobrazu;
- obszary Natura 2000;
- pomniki przyrody;
- stanowiska dokumentacyjne;
- użytki ekologiczne;

¹ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- dyrektywy Parlamentu Europejskiego i rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona).
- dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.),
- dyrektywy Rady 1999/22/WE z dnia 29 marca 1999 r. dotyczącej trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych (Dz. Urz. WE L 94 z 09.04.1999, str. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 140).

- zespoły przyrodniczo-krajobrazowe;
- ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Pod uwagę wzięto także sieć ECONET (wg. Lito *et al.* 1995)

Europejska Sieć Ekologiczna ECONET składa się z następujących elementów:

- obszarów węzłowych (w obrębie których wyróżniamy tzw. biocentra i strefy buforowe)
- korytarze ekologicznych;

Obszary węzłowe. Obszary węzłowe odznacza duża różnorodność gatunkowa oraz różnorodność form krajobrazowych i siedliskowych, są one także ważnymi ostojami dla gatunków rodzimych i wędrownych, w tym zwłaszcza rzadkich i zagrożonych wyginięciem. w obrębie obszarów węzłowych wyróżniono biocentra, które stanowią obszary nagromadzenia największych walorów przyrodniczych. Otoczone są strefami buforowymi, które mają wyróżniające się walory, ale nie tak wysokie jak walory biocentrów. Strefy buforowe określają także zasięg przestrzennych powiązań funkcjonalnych, biotycznych i abiotycznych, w całym obszarze węzłowym

Korytarze ekologiczne. Struktury przestrzenne, które umożliwiają rozprzestrzenianie się gatunków pomiędzy obszarami węzłowymi oraz terenami przylegającymi do nich. Korytarz ekologiczny jest pojęciem względnym, co oznacza, że obszary węzłowe w skali lokalnej (np. ostoje zwierząt, drobne kompleksy leśne) mogą tworzyć korytarze w skali regionalnej (np. wzdłuż dolin rzek, zboczy wzniesień z powtarzającą się mozaiką siedlisk). Korytarze ekologiczne mogą mieć różną postać:

- ciągłych form liniowych wyraźnie wyodrębniających się wśród terenów otaczających pod względem struktury przyrodniczej, o znacznie mniejszej intensywności użytkowania i gospodarowania;
- obszarów układających się w pasma łączące poszczególne obszary węzłowe i wskazujące na główne kierunki ich połączeń;
- korytarzy typu „stepping stones”, które nie mają ciągłości strukturalnej, ale zachowują ciągłość funkcjonalną, np. ostoje ptaków wędrownych.

Według mapy przebiegu korytarzy ekologicznych w Polsce opracowanej przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (obecnie Instytut Biologii Ssaków) pod kierownictwem prof. dr. hab. Włodzimierza Jędrzejewskiego, obszar leży w granicach korytarza ekologicznego Częstochowa – wschód GKPdC-4 (wg etapu I – 2005 r.) oraz w granicach korytarza ekologicznego Lasy Przeborskie GKPdC-9 (wg etapu II – 2012 r.)

Warte podkreślenia jest, że dla niektórych gatunków zwierząt, dla których inwestycje drogowe stanowią zagrożenie (np. nietoperzy), korytarzami ekologicznymi mogą być formy, nieujęte w strukturach sieci ECONET. Nietoperze przemieszczają się także wzdłuż niewielkich linearnych elementów krajobrazu takich jak: śródpolne zakrzaczenia czy napowietrzne linie telefoniczne (Limpens & Kapteyn, 1991).

3. PODSTAWA MERYTORYCZNA

Podstawę merytoryczną oceny stanowiła lustracja terenowa oraz analiza literatury przedmiotu.

3.1. AKTY PRAWNE:

Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (wersja ujednolicona).

Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102, z późn. zm.),

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochron gatunkowej zwierząt (Dz.U. rok 2016, poz. 2183),

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409)

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408),

Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. Nr. 75 poz. 493 z późn. zm. Dz. U. z 2014 r. poz. 1789, Dz. U. z 2015 r. poz. 277),
Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. Nr 92 poz. 880 z późn. zm. Dz. U. z 2013 r. poz. 627, 628, 842, Dz. U. z 2014 r. poz. 805, 850, 1101, 1863, Dz. U. z 2015 r. poz. 222, 774, 1045, 1651, Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm., Dz. U. z 2018 r. poz. 142 z późn. zm.).

3.2. LITERATURA PRZEDMIOTU

- Assesment of plants and projects significantly affecting Natura 2000 sites. 2001. European Commision DG Environment. 76 s.
- Bohatkiewicz J. (red.) 2008. „Natura 2000 w ocenach oddziaływania przedsięwzięć na środowisko”
- Engel J. (red.) 2009. „Natura 2000 w ocenach oddziaływania przedsięwzięć na środowisko”. Ministerstwo Środowiska, Warszawa: 78s.
- Limpens H.J.G.A., Kapteyn K. 1991. Bats, their behaviour and linear landscape elements. *Myotis*, 29: 39-48.
- Liro A., Głowacka I., Jakubowski W., Kaftan J., Matuszkiewicz A.J., Szacki J. 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET – Polska. Fundacja IUCN Poland.
- Murakowski S. (red.) 2011. Prognoza oddziaływania na środowisko dla Programu Budowy Dróg Krajowych na lata 2014 – 2023. GDDKiA: 482s. + załączniki
- Raszka B., Krajewski P., Kalbarczyk R., Kalbarczyk E., Kasprzak K. 2015. Parki Krajobrazowe w Polsce. Wyd. Dragon, Bielsko-Biała.
- SDF PLH260004 2017, Ostoja Przedborska

3.3. UWARUNKOWANIA WYNIKAJĄCE Z ODLEGŁOŚCI OD OBSZARÓW PRZYRODNICZO CENNYCH

Projektowana inwestycja leży w granicach obszaru Natura 2000 Ostoja Przedborska, a także w granicach Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Teren zakwalifikowany jako obszar chronionego krajobrazu jest to forma ochrony przyrody, o niewielkich rygorach ochronności.

Obszary Natura 2000 są obszarami ochrony określonych typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, tj. tylko te gatunki i siedliska są przedmiotami ochrony. Obszar Natura 2000 nie jest obszarem chronionym, lecz jest obszarem ochrony. Działalność gospodarcza, rolnicza, czy też turystyczna na wyznaczonych obszarach Natura 2000 jest dopuszczalna. Podstawowym warunkiem, jaki musi spełniać planowana inwestycja, działalność jest brak znaczącego negatywnego wpływu na siedliska przyrodnicze oraz gatunki zwierząt i roślin, do ochrony których została utworzona Europejska Sieć Ekologiczna.

Wykonana została analiza odległości obszarów chronionych w promieniu do 20 km od przedmiotowej inwestycji (Tabela nr 1).

Tabela 1. Analiza odległości obszarów chronionych w promieniu do 20 km od przedmiotowej inwestycji.

Obszar cenny przyrodniczo	Odległość od inwestycji km	Wpływ inwestycji na obszar
Rezerваты przyrody		
Ewelinów	4,11	brak
Oleszno	5,26	brak
Góra Dobrzeszowska	7,87	brak
Perzowa Góra	12,01	brak
Milechowy	12,11	brak
Czarna Różga	13,26	brak
Góra Miedzianka	14,06	brak
Piskorzeniec	15,41	brak
Barania Góra	17,61	brak

Obszar cenny przyrodniczo	Odległość od inwestycji km	Wpływ inwestycji na obszar
Parki krajobrazowe		
Przedborski Park Krajobrazowy	3,21	brak
Suchedniowsko-Oblęgarski Park Krajobrazowy	10,71	brak
Chęcińsko-Kielecki Park Krajobrazowy	11,06	brak
Parki narodowe		
brak	-	brak
Obszary chronionego krajobrazu		
Konecko-Łopuszniański	w obszarze	brak
Przedborski	0,66	brak
Włoszczowsko-Jędrzejowski	8,76	brak
Suchedniowsko-Oblęgarski	9,35	brak
Chęcińsko-Kielecki	10,81	brak
Podkielecki Obszar Chronionego Krajobrazu	17,57	brak
Zespoły przyrodniczo-krajobrazowe		
brak	-	brak
Natura 2000 Obszary specjalnej ochrony ptasiej		
brak	-	brak
Natura 2000 Specjalne obszary ochrony siedliskowe		
Ostoja Przedborska PLH260004	w obszarze	brak
Wzgórza Chęcińsko-Kieleckie PLH260041	7,36	brak
Dolina Górnej Pilicy PLH260037	8,71	brak
Lasy Suchedniowskie PLH260010	10,93	brak
Dolina Białej Nidy PLH260013	14,80	brak
Dolina Czarnej PLH260015	15,52	brak

Konecko-Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu

Konecko-Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu został wyznaczony 21.11.1995 r. Powierzchnia terenu wynosi 98287,0 ha. Według Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody² Konecko-Łopuszniański Obszar Chronionego Krajobrazu położony w północno-zachodniej części województwa świętokrzyskiego. Charakterystycznymi cechami obszaru są szerokie kopulaste pagóry, garby i stoliwa-rozwinięte na wychodniach piaskowców i piaskowcowo-

² <http://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/widok/viewobszarchronionegokrajobrazu.jsf?fop=PL.ZIPOP.1393.OCHK.344>

mułowcowo-ilastych skał. Zbocza wzniesień jak i rozdzielające je doliny rzeczne i obniżenia wypełnione są piaszczysto-gliniastymi, lodowcowymi i wodno-lodowcowymi osadami czwartorzędowymi. W dolinach rzek występują holocenyckie namuły i mady, a często także torfowiska. Obszary te stanowią ważny regionalny wododziałowy węzeł hydrograficzny, gdzie biorą początek liczne rzeki zasilane przez często występujące tu źródła, młaki i wysieki. Położone są tutaj źródła prawobrzeżowych dopływów Pilicy: Czarnej Koneckiej, Czarnej Włoszczowskiej, Nowej Czarnej, Czarnej Taraski i Drzewiczki, a także stąd wypływają Radomka, Kamienna oraz Łośna-lewobrzeżny dopływ Białej Nidy. Na podłożu kwaśnych skał krzemionkowych wykształciły się zwarte kompleksy leśne (Lasy Koneckie, Lasy Radoszyckie) oraz mozaikowe krajobrazy leśno-łąkowe i polne. Są to w większości zbiorowiska roślinne prawidłowo wykształcone o charakterze naturalnym, odznaczające się wielogatunkowymi drzewostanami, w których dominują jodła i sosna z domieszką dębu, świerka, buka i graba. W północnej i południowo – wschodniej części obszaru przeważają kwaśne i mineralne siedliska borowe, które w zależności od poziomu wód gruntowych porośnięte są przez bory mieszane z jodłą, świeże bory sosnowe, wilgotne bory sosnowe, zbiorowiska mszystego jodłowego i boru bagiennego rozwijające się na terenach płaskich i w zagłębieniach terenu. W południowej części OChK znajdują się kompleksy leśne, o podobnym składzie fitocenotycznym, są znacznie bardziej rozczłonkowane i tworzą mozaikę ze zbiorowiskami nieleśnymi, zwłaszcza łąkami, torfowiskami wysokimi i wrzosowiskami. Konecko-Łopuszański OChK jest bogaty w faunę. Wysoka jest zarówno liczebność populacji zwierząt łownych (łoś, jelenia, dzika, sarny, cietrzewia), jak również liczne miejsca lęgowe i ostoje ptactwa w tym takich gatunków rzadkich jak bocian czarny, łabędź niemy.

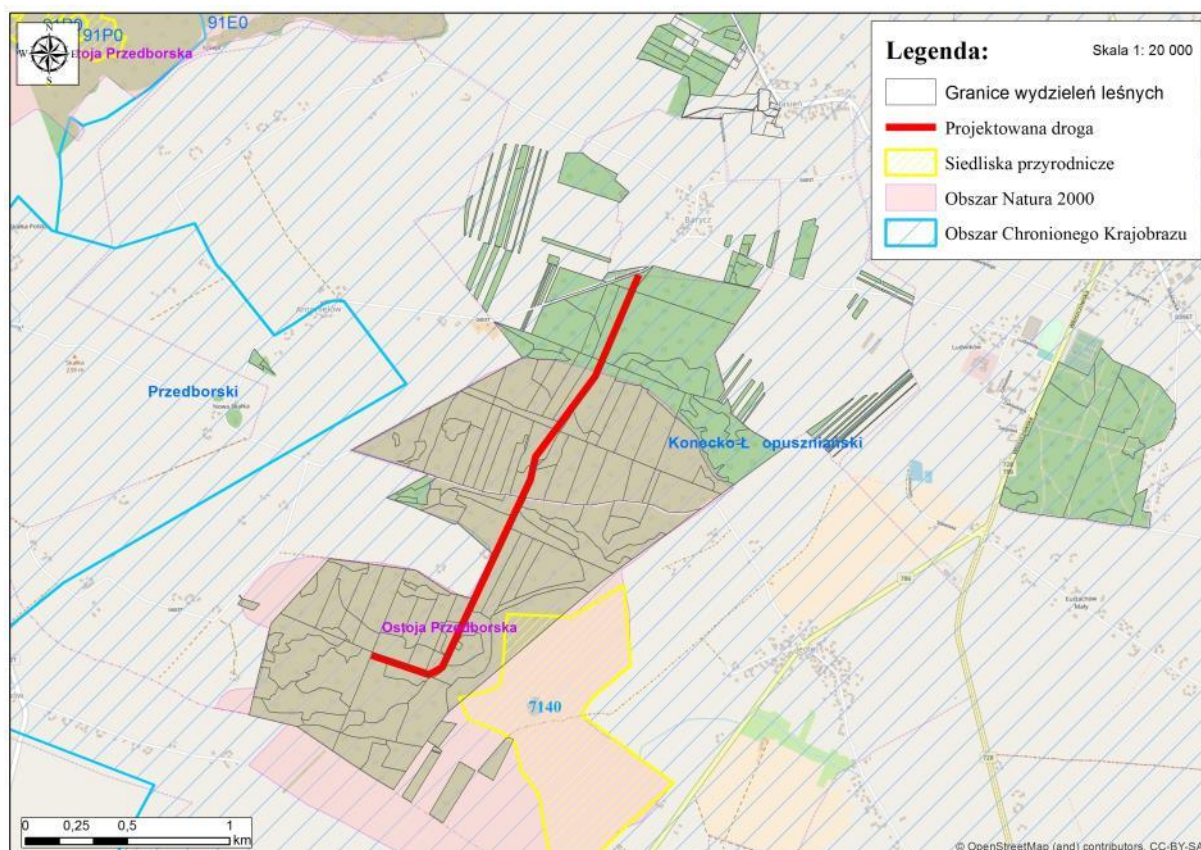
Obszar Natura 2000 Ostoja Przedborska

Ostoja Przedborska leży w dużej części na terenie Przedborskiego Parku Krajobrazowego, a jej zachodnią część obszaru stanowi wał Pasma Przedborsko-Małoskiego. Wzniesienia na terenie obszaru dochodzą do prawie 350 m. n.p.m., zbudowane są z jurajskich wapieni i kredowych piaskowców. Pozostałą równinną część obszaru zajmuje rozległy kompleks wilgotnych i podmokłych łąk oraz największy w tej części Polski płat lasów jesionowo-olszowych. Równie bogata jest sieć rzeczna – stanowią ją liczne dopływy rzeki Czarnej Włoszczowskiej.

Na terenie obszaru stwierdzono występowanie aż 13 rodzajów siedlisk z załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Należą do nich zarówno grądy, łągi, jak i kwaśne buczyny oraz ciepłolubne dąbrowy, których zachowały się duże fragmenty naturalnych drzewostanów.

Lasy Ostoi Przedborskiej zamieszkiwane są głównie przez duże ssaki, zaobserwować można także liczne cenne dla Europy ptaki. Bogaty jest z pewnością świat owadów, reprezentowany m.in. przez dwa gatunki motyli: szlakoń szafrańiec i czerwńczyk nieparek. Obszar może zachwyć okazami rzadkich roślin, w tym: sasanka otwarta, obuwik pospolity i sierpowiec błyszczący z Załącznika do Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar ten posiada aktualny Plan Zadań Ochronnych oraz Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Kielcach i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi z dnia 31 grudnia 2014 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Przedborska PLH260004 w którym wyodrębniono zagrożenia i zadania ochronne dla obszaru.

Mapa 2. Okolice przedmiotowej inwestycji

3.4. UWARUNKOWANIA LOKALNE

Do uwarunkowań lokalnych zaliczono atrakcyjność siedliskową obszaru planowanej inwestycji wraz z terenami przyległymi oraz skład fauny dotychczas stwierdzanej. Elementy te przeanalizowano pod kątem zakresu planowanych prac.

Na podstawie analizy zebranych materiałów oraz własnych obserwacji (Kowalcze-Magiera S. – dane niepublikowane) ustalono możliwość występowania w okolicach przedmiotowej inwestycji siedlisk i gatunków wymienionych w załączniku I, II, IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG (tzw. Dyrektywy Siedliskowej) oraz gatunki ptaków wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Rady 2009/147/WE z 30 listopada 2009

PTAKI

wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 2009/147/WE z 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa

Lullula arborea

Caprimulgus europaeus

Dryocopus martius

Dendrocoptes medius

Sylvia nisoria

Lanius collurio

Aegolius funereus

Ficedula parva

SSAKI

wymienione w załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Barbastella barbastellus, *Myotis myotis*, *Myotis bechsteini*

wymienione w załączniku IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Eptesicus serotinus, *Eptesicus nilssonii*, *Myotis daubentonii*, *Myotis nattereri*, *Nyctalus noctula*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Pipistrellus pygmaeus*, *Pipistrellus nathusii*, *Plecotus auritus*,

PŁAZY i GADY

wymienione w Załączniku IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Bufo bufo, *Bufo viridis*, *Hyla arborea*, *Rana arvalis*, *Rana temporaria*, *Pelophylax esculentus*,
Pelophylax lessonae, *Pelophylax ridibundus*, *Lissotriton vulgaris*, *Anguis fragilis*, *Lacerta agilis*,
Lacerta vivipara, *Natrix natrix*, *Vipera berus*,

wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Bombina bombina

BEZKRĘGOWCE

wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Colias myrmidone, *Lycaena dispar*

SIEDLISKA PRZYRODNICZE

Siedliska przyrodnicze wymienione w załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG, występujące w pobliżu (ok. 300 m) przedmiotowej inwestycji (patrz Mapa 2)

- 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*)

Zakres planowanych robót nie wnosi istotnych zmian do istniejącego zagospodarowania i sposobu wykorzystania terenu objętego wnioskiem.

4. OCENA POTENCJALNEGO WPŁYWU PLANOWANEJ INWESTYCJI NA SIEDLISKA PRZYRODNICZE.

Zgodnie z ustawą Prawo o Ruchu Drogowym Dz. U z 2017 r. poz. 908 droga o nawierzchni z kruszywa łamanego nie jest drogą o nawierzchni twardej, w związku z tym nie można zakwalifikować jej do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko w myśl Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2015. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r. poz. 71).

W przypadku przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się tego typu problemów. Nie ulegną uszczupleniu cenne siedliska przyrodnicze. Przedsięwzięcie nie będzie znacząco oddziaływać na rzeźbę terenu, szatę roślinną i inne elementy środowiska, takie jak krajobraz, zabytki, przyroda ożywiona i nieożywiona, a także zdrowie i życie ludzi. Nie wystąpi wzrost szkodliwych emisji, w związku, z czym nie ma podstaw, aby uznać, że inwestycja może mieć negatywny wpływ na cenne, chronione i rzadkie gatunki zwierząt i siedliska przyrodnicze.

5. OCENA POTENCJALNEGO WPLYWU PLANOWANEJ INWESTYCJI NA FAUNĘ OBSZARU

Inwestycje liniowe (np. drogi, linie energetyczne, linie kolejowe, gazociągi itp.) mogą prowadzić do fragmentacji siedlisk zwierząt. Tworzą bariery utrudniające lub wręcz uniemożliwiające ich przekraczanie. Sama droga stanowi także barierę trudną do przekroczenia dla niewielkich zwierząt, a zdarza się, że te regularnie, sezonowo migrują na lub z miejsc rozrodu. Behawior taki jest np. typowy dla płazów.

W przypadku przedmiotowej inwestycji nie przewiduje się tego typu problemów. Nie będzie znacząco oddziaływać na rzeźbę terenu, szatę roślinną i inne elementy środowiska, takie jak krajobraz, zabytki, przyroda ożywiona i nieożywiona, a także zdrowie i życie ludzi. Nie wystąpi wzrost szkodliwych emisji, w związku, z czym nie ma podstaw, aby uznać, że inwestycja może mieć znacząco negatywny wpływ na cenne, chronione i rzadkie gatunki zwierząt i siedliska przyrodnicze.

6. ZAPROPONOWANIE ŚRODKÓW MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE INWESTYCJI NA FAUNĘ OBSZARU

W czasie badań zauważono niewielkie zagłębienia wodne powstałe w koleinach po przejeździe ciężkiego sprzętu, choć nie zanotowano w nich gatunków płazów podlegających ochronie, poniżej zamieszczono zasady minimalizujące negatywny wpływ inwestycji na herpetofaunę obszaru.

Zalecenia ogólne dotyczące herpetofauny:

- W przypadku rozpoczęcia robót wiosną, na placu budowy mogą pojawić się kałuże które mogą być zasiedlane przez płazy, należy zastosować grodzenie (uniemożliwi to migrację płazów na plac budowy) lub konieczna jest codzienna penetracja kałuż i odławianie płazów (także tych zagrzebanych w dnie)
- W przypadku zastosowania pomp – konieczne jest ich zabezpieczenie przed zassaniem zwierząt, (zwykle stosuje się kosze z siatki o oczkach mniejszych niż 5 mm; zastosowanie kosza, którego ściany oddalone są o co najmniej 20 cm od rury ssącej zapobiega uszkodzeniom płazów)
- Konieczna jest penetracja osuszanego dna i odławianie pozostałych płazów (także tych zagrzebanych w dnie).
- Miejsca wypuszczenia zwierząt nie powinny znajdować się bliżej niż 200-300 metrów od miejsca ich znalezienia – w odpowiednim dla danego gatunku biotopie.

7. ZAPROPONOWANIE ŚRODKÓW MINIMALIZUJĄCYCH NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE INWESTYCJI NA FLORE OBSZARU

W trakcie badań stwierdzono stanowiska z licznym występowaniem częściowo chronionego bagna zwyczajnego *Rhododendron tomentosum* (Fot. 8) znajdującego się w wydzieleniach leśnych 16-05-3-14-79 –a, 16-05-3-14-76 –h, 16-05-3-14-76 –j oraz chrobotka reniferowego *Cladonia rangiferina* s.l. (Fot. 9) znajdującego się w wydzieleniach leśnych 16-05-3-14-68-n, 16-05-3-14-79–a. W przypadku niebezpieczeństwa zniszczenia – zaleca się wykopanie (z naddatkiem darni wokół) i przeniesienie (przesadzenie) w bezpieczne podobne siedlisko.

Fot. 8 i Płat bagna zwyczajnego
Rhododendron tomentosum

Fot. 9 Stanowisko chrobotka reniferowego
Cladonia rangiferina s.l

8. PODSUMOWANIE

Przy uwzględnieniu powyższych uwag, negatywny wpływ rzeczowej inwestycji na środowisko obszaru będzie minimalny lub zerowy.